

INGEDIEND DOOR
grafodil

ON
26-09-2014

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Visser van mensen



Als Jezus sprak, kwam het tot leven. Hij hield geen saaie lezingen vol abstracte woorden, maar gebruikte vaak beeldspraak. Wij mensen houden van beeldspraak. Beelden blijven beter in het geheugen hangen. Beelden verduidelijken iets en je kunt ze je goed herinneren – vooral als ze ook nog eens iets met ons leven te maken hebben. En de beelden die Jezus gebruikte, hadden betrekking op zijn toehoorders. Laten we als voorbeeld de gelijkenissen over het Koninkrijk der Hemelen nemen (Matteüs hoofdstuk 13). Een heel hoofdstuk waarin Jezus in beeldspraak tot de mensen en zijn discipelen spreekt. Onder de toehoorders bevonden zich veel boeren en daarop zijn de gelijkenissen van het viervoudige akkerland gericht – het woord dat niet alleen op goede grond valt, of ook het beeld van de vijand die zaad zaait en het goede zaad vernietigt. Dan waren er ook huisvrouwen; juist op hen is het beeld van het zuurdesem afgestemd, of ook het visnet, dat natuurlijk past bij de vissers in dit gebied aan het zogenaamde Meer van Galilea – het Meer van Genezareth.

Maar als we ons nu afvragen welk beeld Jezus waarschijnlijk als allereerste gebruikte, lijkt dat helemaal niet zo eenvoudig te zijn. En als ik het zo vraag, dan zeker geen van de zojuist genoemde. Dat klopt in ieder geval. De gelijkenis van het visnet komt het dichtst bij ons beeld, omdat het ook over de visserij gaat. Nu gaat er bij de meesten natuurlijk al een belletje rinkelen. Het gaat om de gebeurtenis toen Jezus langs het Meer van Genezareth liep en Petrus en Andreas in de boot zag en tegen hen riep: „Kom, volg mij. Ik wil jullie tot mensenvissers maken!“ Een gebeurtenis die eigenlijk bij velen van ons bekend is. Maar ik denk dat het de moeite waard is om er nog wat nauwkeuriger naar te kijken:

Kom, volg mij. Ik zal jullie vissers van mensen maken!

Dit staat in Mattheüs 4:19, dus dit is het eerste beeld dat Jezus gebruikte. Hij ziet vissers en haalt een beeld aan dat hen bekend is: vissen. Alleen moesten ze geen vis vangen, maar mensen. Eigenlijk grappig, heel vreemd zou je zeggen. Op mensen vissen? Hoe kunnen ze dat doen? Ze zijn vissers, maar geen van hen heeft dat ooit eerder gedaan.

Maar weet je, dat was in feite een baanaanbod. En het was voor een leerlingplaats. Jezus is de leraar, deze twee zouden zijn leerlingen worden. Ze hoefden dus nog niet te weten hoe ze op mensen moesten vissen. Jezus zegt: „Kom, volg mij.” En hij voegt eraan toe: „Ik zal jullie vissers van mensen maken!” Ze zouden dus naar een school gaan waar ze konden leren op mensen te vissen.

Leraren, leerlingen en andere rampen

Leraar, school, leerling? Dat klinkt vaak vreselijk in onze oren. Het betekent immers voortdurend leren, en dan zijn er nog de examens en kunnen bepaalde leraren ook enorm irritant zijn. Ja, dat weet ik ook. Maar laten we deze zaken even op een rijtje zetten.

Deze school gaat niet over een basisschool of middelbare school. Nee, het gaat over een beroepsopleiding. Het beroep is ‘visser van mensen’. Het doel van deze school is om uiteindelijk een ‘visser van mensen’ te worden. Het gaat erom dat doel te bereiken. Jij zit ook nog op school. Weet je, dit is bedoeld om je voor te bereiden op het leren van een beroep later. Op dit moment kun je je afvragen: wat heb je aan wat we hier in wiskunde leren? Maar stel je eens een architect voor (iemand die huizen ontwerpt) die niet kan rekenen. Niets zou kloppen, de muren zouden scheef staan, de vloeren ook, en het ergste zou zijn: een vloer zou kunnen instorten, alleen maar omdat de vloer niet is ontworpen voor een bepaalde belasting. En dat allemaal vanwege een paar rekenfouten. De gevolgen zouden fataal zijn.

School is dus noodzakelijk om een beroep te kunnen leren, en een beroep is noodzakelijk om later je brood te verdienen, een gezin te stichten, een appartement te hebben of een huis te bouwen, en op latere leeftijd wil je ook nog een beetje van je pensioen genieten – maar dat is alleen mogelijk als je jarenlang hebt gewerkt.

Ik heb zelf ook jarenlang achter het schoolbankje gezeten. Eerst zat ik tien jaar op school, daarna heb ik er een elfde jaar aan toegevoegd omdat ik geen stageplaats kon vinden. Daarna volgde een jaar op de handelsschool en nog eens drie jaar op de handelsschool tijdens mijn stage. Uiteindelijk werd ik opgeleid om achter een bureau te mogen zitten. Later ging ik terug naar school om me uitgebreid in de Bijbel te verdiepen. (Hier moet natuurlijk ook mijn eigen opleiding worden genoemd.)

Visser van mensen, dat is de taak die Jezus ons te bieden heeft.

De vacature

Er staan vacatures in kranten en op internet. Ik heb er hier eens een meegebracht. Daarin staat wat voor soort baan het is. Aan welke eisen je moet voldoen en vaak ook wat je ervoor krijgt (tijdens de opleiding is dat nog niet veel, een klein leerlingloon, maar later kan het een flink bedrag zijn).

Maar je weet dat het niet genoeg is om alleen maar naar zo’n vacature, zoals deze hier, te kijken. Nee, we moeten er eerst op reageren. Bij een vacature in de krant of op internet betekent dit dat we allereerst contact moeten opnemen met het betreffende bedrijf. Hiervoor schrijf je meestal een sollicitatiebrief. Je moet eerst je interesse in de baan kenbaar maken. Bij Jezus gaat het heel vergelijkbaar. Ook Hij doet een aanbod, maar dat alleen is niet genoeg. Natuurlijk hoeven we niet eerst te solliciteren voor deze leerstelling, maar we moeten wel reageren wanneer Jezus zegt: ‘Kom, volg mij. Ik zal jullie vissers van mensen maken.’

De reacties van verschillende mensen

De twee mannen zaten in een boot toen Jezus tegen hen sprak, terwijl ze hun netten uitwierpen. Hoe hadden de mannen kunnen reageren?

Ze hadden kunnen zeggen: „Wat een zonderling. Moeten we nu onze plek in de boot hier achterlaten en deze leraar volgen? Nee, absoluut niet!” En dan waren ze gewoon doorgegaan met het uitwerpen

van hun netten.

Ze hadden ook kunnen zeggen: ‘Wacht even, Jezus, doe rustig aan. We hebben zoveel te doen. We volgen je later wel.’ Weet je, dat is precies het soort reactie dat Jezus kreeg. Hij ontmoette verschillende mensen:

Toen kwam er een schriftgeleerde naar hem toe. „Meester,” zei hij, „ik zal u volgen, waar u ook heen gaat.” Jezus antwoordde: „De vossen hebben hun hol en de vogels hun nest, maar de Mensenzoon heeft geen plaats om te rusten.” Een ander, een van zijn discipelen, zei tegen Jezus: „Heer, sta mij toe eerst naar ‘huis’ te gaan om de begrafenis van mijn vader te regelen.” Maar Jezus antwoordde: „Volg mij, en laat de doden hun doden begraven!” (Matteüs 8:19-21)

Jezus maakte duidelijk wat het betekende om een discipel van Hem te zijn. Hij zegt niet simpelweg tegen deze schriftgeleerde: ‘Goed, je wilt mij volgen.’ Hij liet hem zien wat het in werkelijkheid betekent om bij Hem in de leer te gaan. Het betekent ook dat je verschillende voorrechten moet opgeven die je onder ‘normale’ omstandigheden hebt. De vossen hebben hun hol en de vogels hebben hun nest. Maar Jezus heeft geen plek waar Hij kan rusten.

En dan de tweede man, die zei dat hij eerst zijn vader wilde begraven. Weet je, die vader was hoogstwaarschijnlijk nog niet eens dood. Hij bedoelt eigenlijk dat hij zijn erfenis wil ontvangen en dat hij Jezus dan later zou volgen. Dat wil zeggen: wanneer zijn vader is gestorven en hij zijn erfenis in handen heeft.

Ook wij kunnen talloze van zulke smoesjes verzinnen voordat we klaar zijn om Jezus te volgen (als we Hem dan überhaupt al zouden volgen). Vandaag zou je misschien zeggen: ‘Jezus, ik heb mijn huiswerk nog niet helemaal af.’ Even later zou je misschien zeggen: ‘O, ik ben net afgestudeerd, nu wil ik eerst een tijdje werken en een gezin stichten.’ En nog even later zou je tegen Jezus kunnen zeggen: je wilde nog even van je pensioen genieten. Maar Jezus zou tegen je zeggen: Hoe belangrijk deze dingen ook mogen zijn, verschuil je niet achter zulke luie smoesjes. Volg mij! Of zoals hij tegen deze man zegt: „Volg mij en laat de doden hun doden begraven!“ We weten niet precies hoe deze twee mannen reageerden. Misschien is dit met opzet open gelaten, omdat ook wij voor zo’n beslissing staan wanneer Jezus ons roept. We moeten nadenken over wat het betekent om Jezus te volgen, en we moeten ook onze prioriteiten daarop afstemmen.

De reactie van Simon (Petrus) en Andreas

De twee mannen in de boot reageerden heel verschillend. Ze verlieten hun boot. Ze sloegen op de vlucht (sokken bestonden toen nog niet) en volgden Jezus. Ik ben ervan overtuigd dat dit absoluut de juiste beslissing was. Ook tien anderen volgden Jezus. Sommigen van hen waren eveneens vissers

De leerperiode, de vakschool, de examens

Nu begint er een nieuwe levensfase voor deze twee en de andere tien mannen. Ze hebben nu een leraar die hen begeleidt. En de lessen blijken allesbehalve saai te zijn. Ze merken al snel dat Jezus geen gewone leraar is zoals ze die misschien nog van de basisschool kennen. Nee, Jezus overtreft alle leraren. Er waren mensen die verbaasd waren over de manier waarop hij onderwees. Aan het einde van zo’n les (die in drie hoofdstukken van de Bijbel wordt beschreven) staat:

Toen Jezus klaar was met spreken, waren de menigten diep onder de indruk van zijn onderwijs, want hij onderwees hen niet zoals hun schriftgeleerden dat deden, maar met gezag. (Matteüs 7:28-29)

Jezus had de meest boeiende boodschap ooit, veel boeiender dan de mijne hier.

Maar niet alleen de leer was boeiend, ook wat Jezus deed. Hij gebruikte het om te laten zien dat hij meer was dan zomaar een gewone man. Bij hem konden verlamden plotseling weer lopen, konden blinden zien en werden enkele duizenden mensen (alleen al 5000 mannen) gevoed, ook al waren er slechts 5 broden en 2 vissen.

Maar zoals dat gaat op een beroepsopleiding, zijn er ook enkele toetsen. Meerdere keren werd het vertrouwen van de discipelen in Jezus op de proef gesteld. Vaak faalden ze – maar soms slaagden ze.

Ook stuurde Jezus hen af en toe twee aan twee op pad, met de opdracht om de zieken te genezen en boze geesten uit te drijven (Matteüs 6:7-13). Hij gaf hen ook de bevoegdheid om dit te doen (anders zou het helemaal niet hebben gewerkt). En de twaalf gingen op pad en genazen de zieken, dreven demonen uit en riepen mensen op om zich af te keren van hun slechte daden en zich tot God te wenden. De discipelen kregen dus heel praktische lessen, ze zaten niet alleen maar in de klas.

Al met al kun je zeggen dat dit een leerzame, spannende en praktische les met Jezus was. En die lessen waren nodig om later de taak te kunnen vervullen die Jezus hun had toevertrouwd: mensen vissen. Hij bereidde hen voor op hun taak.

Weet je, één ding fascineert me aan God, aan Jezus. God geeft ons niet zomaar een stuk papier waarop staat wat we allemaal moeten doen en laat ons dan alleen achter met die taak. Nee, Hij nam drie jaar de tijd en investeerde in de opleiding van die twaalf discipelen.

Zo gaat God ook met ons om. Hij heeft niet zomaar een opdracht voor ons klaar en laat ons dan aan ons lot over. Nee, Hij wil samen met ons op pad zijn.

En na school?

Maar hoe zit het na deze beroepsopleiding? Oké, Jezus investeert tijd in ons, in onze opleiding. Maar hoe zit het na die drie jaar opleiding? Laat me je vertellen: zelfs dan laat Hij ons niet in de steek. De hele opleiding is bedoeld om ons te leren op Hem te vertrouwen, en dat geldt ook voor onze taak als vissers van mensen voor Jezus. Ook daar blijven we volledig van Hem afhankelijk.

Niet voor niets zegt Jezus aan het begin van de ‘Grote Opdracht’ – toen Jezus de discipelen de wereld in stuurde om in de toekomst mensen te vissen: ‘Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde. Gaat dan...’ (Matteüs 28:18-19a). We moeten deze opdracht niet uit eigen kracht uitvoeren, maar in het vertrouwen dat aan HEM – Jezus Christus – alle macht is gegeven.

Jezus gebruikte nog een ander beeld om ons juist dit te leren.

Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Wie in Mij blijft en Ik in hem, die draagt overvloedige vrucht; zonder Mij kunnen jullie niets doen. (Johannes 15:5)

Het is belangrijk om ook na de training verbonden te blijven met Jezus. Zonder Hem kunnen we geen vrucht dragen; zelfs het vissen naar mensen is onmogelijk zonder dat Hij ‘er is’. Jezus leeft in degenen die bereid zijn Hem te volgen; dat verzekert Hij ons.

Afsluitende gedachten

Mensen zullen uit de duisternis worden bevrijd en het licht binnengaan, mensen zullen van de dood worden bevrijd en het ware leven bij Hem vinden; dat zijn de belangrijkste zorgen van God. Hij wil niet dat ook maar één mens verloren gaat. Daarom luidt de oproep voor zijn discipelen: “Kom, volg Mij. Ik

zal jullie vissers van mensen maken!“ We mogen deelnemen aan dit allerbelangrijkste plan dat God voor alle mensen heeft, door opgeleid te worden tot vissers van mensen en op onze beurt mensen voor Jezus te winnen. Deze mensen verdrinken niet in het meer of de rivier, maar ze verdrinken in hun schuld en zonde als ze geen vergeving van God ervaren. Daarom heeft Jezus dit beeld nodig. Daarom staat deze passage aan het begin, toen Hij zijn discipelen riep. Vervolgens, aan het einde van het evangelie volgens Matteüs, sluit de cirkel zich weer – wanneer Jezus de discipelen de wereld in zendt. En deze missie eindigt pas met de wederkomst van Jezus Christus. Tot die tijd worden wij uitgedaagd om, waar we ook wonen, naar school gaan of werken, mensen voor Jezus te winnen.

Bronnen

- Foto op de omslag: Beeldarchief Juropa

Weitere Informationen

Categorieën
Geloof & inspiratie

Tags
Jezus
Gelijkenissen
Afbeeldingen
Jünger
Visser van mensen

Leeftijd
Er zijn geen gegevens beschikbaar.

Aantal deelnemers
Er zijn geen gegevens beschikbaar.

Bijbel
Geschiedenis
Persoon
Onderwerp:

Duur
Er zijn geen gegevens beschikbaar.

Terrein / Omgeving
wateren
Stad

Materiaal
Geen

Bestanden downloaden
Geen downloads

KI Generierter Inhalt
Inhoud
Categorieën
Tags
Leeftijd
Aantal deelnemers
Bijbel
Duur
Terrein / Omgeving
Materiaal

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/nl/wiki/art/visser-van-mensen